

Nagy Réka (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Biológiai antropológiai vizsgálatok a bronzkori Deszk F és Szőreg C temetők sub-adultus korú anyagában

Közép-Európa bronzkorát a népesség számának jelentős növekedése, a kézműves termelés fokozódása, illetve új mezőgazdasági termelési formák megjelenése jellemzi. A középső bronzkor Kárpát-medencei történetének egyik legjelentősebb kultúrája a Perjámos, vagy más néven Maros-kultúra, melynek települései a Tiszát és a Marost övező vízjárta területeiből kiemelkedő, szigetszerű hátságokon voltak megtalálhatóak. Temetőit (Szőreg C, Deszk A és F, Ószentiván, Óbéba, Pítvaros, Battonya, Mokrin, Törökkanizsa) a korábbi kultúrákkal szemben nagyobb sírszám és főként a csontvázas rítus jellemzi. Temetkezés során a halottakat feltételezhetően a társadalmi rangnak megfelelő öltözetben, számos melléklettel együtt, elsősorban zsugorított helyzetben, oldalukra fektetve helyezték a sírgödörbe. Némelyik temetőben a népesség jellegzetes szerkezete mutatható ki (például nagyon fiatal egyének hiánya), és ez a jelenség összefüggésben állhat a kultúrával kapcsolatos társadalmi jelenségekkel és a biológiai folyamatokkal. A kutatás során a Deszk F és Szőreg C temetőkből származó 26 subadultus egyén csontvázmaradványainak biológiai antropológiai elemzésére került sor. Előadásom célja bemutatni a fenti oszteoarcheológiai minták vizsgálatát, illetve paleodemográfiai és paleopatológiai eredményeit.

Rekecki Tibor (Újvidéki Egyetem, Mezőgazdasági Kar Európa Kollégium)

Az erdei fülesbagoly téli táplálkozása Törökkanizsán

Ennek a munkának a célja az erdei fülesbagoly téli táplálkozásának a kutatása azzal a szándékkal, hogy több adatot szerezzünk a Törökkanizsa környéki apró rágcsálók populációjáról. A minták a törökkanizsai telelőhelyen lettek összegyűjtve. A köpetek összegyűjtése öt alkalommal lett végezve 2018. december 2-tól 2019. január 27-ig. Minden alkalommal véletlenszerűen lett összegyűjtve 40 köpet. A préda analizálására száraz módszer lett használva. Összesen 200 köpet lett összegyűjtve a törökkanizsai telelőhelyről. A köpetekben 489 préda lett találatva, amelyek 10 Taxon - ba lettek csoportosítva. Az átlagos prédaszám köpetenként 2,44 prédát tett ki. Főzsákmányként az emlősök emelkednek ki. Az erdei fülesbagoly leggyakoribb prédája a mezei pocok (*Microtus arvalis*) volt. A törökkanizsai erdei fülesbagoly populáció mérsékelt specializációt mutatott a táplálkozásában ($d=0,55$), mint ahogyan a Simpson index is alátámasztja ($1-D=0,63$). A kapott eredmények alapján arra lehet következtetni hogy a mezei pocok száma ebben a kutatásban kisebb, mint az európai kutatásokban, ami azt mutatja, hogy a mezei pocok populációjának a létszáma alacsony volt ezen a területen. Az egerek száma a szokásosnál magasabb volt, ami arra utal, hogy az erdei fülesbagolyok nyílt területek mellett mozaikus területeken is vadásztak.